

Deelsessie interprofessioneel opleiden

door Hans Schuman, werkzaam als hoofd van een onderzoeksafdeling bij Heliomare en docent aan de masteropleiding orthopedagogie van de Hogeschool Utrecht

Samenwerking blijkt in de praktijk nog niet zo eenvoudig. Naast organisatorische belemmeringen ('we krijgen samenwerking niet georganiseerd'), spelen er ook culturele verschillen ('elkaars taal niet kunnen verstaan') en struikelblokken in de dagelijkse praktijk ('complexe problematiek', 'hoge caseload, onzekerheid door aanbestedingen').

De start voor interprofessioneel samenwerken ligt bij het bespreken van de huidige samenwerking. Iedereen heeft een eigen perspectief op het karakter van de samenwerking en hoe hiërarchie daar al of niet een rol in speelt.

Vervolgens schetst Hans kort de geschiedenis en de maatschappelijke en politieke ontwikkelingen die hebben geleid tot het ontstaan van interdisciplinair werken (Zie powerpoint presentatie). Hij benadrukt dat interprofessioneel werken een hulpmiddel is en geen doel op zichzelf. Het is steeds belangrijk na te denken over welke begeleidings- of ondersteuningsvorm adequaat is. Hij schetst een continuüm van monodisciplinair, multidisciplinair, interprofessioneel en transdisciplinair.

Hans omschrijft interdisciplinair werken als samenwerkingsvorm waarbij meerdere professionals met verschillende professionele achtergronden zorg, begeleiding en/of ondersteuning aanbieden aan leerlingen en hun ouders. In dit proces worden leerlingen, hun ouders en hun sociale netwerk -als zij dat willen en er op dat moment toe in staat zijn - actief betrokken bij het hele proces van signalering, diagnostiek, keuze van behandeling, behandeling zelf, monitoring, nazorg en evaluatie om de hoogste kwaliteit van zorg, begeleiding en/of ondersteuning te leveren binnen verschillende contexten (Van Zaalen, Deckers & Schuman, 2018, p. 35). Uitgangspunt voor het interdisciplinair werken is het luisteren naar het cliëntsysteem. Te vaak wordt er wel gepraat tegen..., maar niet geluisterd. Een professional is een passant in het leven van de mensen die zij ondersteuning, begeleiding of zorg bieden. Vraag voor de professional is wat haar/ zijn bijdrage kan zijn aan het traject van de mensen op dit moment in het licht van de geschiedenis en de toekomst.

Als hulpmiddelen voor interdisciplinair werken wordt het schema positieve gezondheid van Huber genoemd en de methodiek person driven planning.

Tot slot presenteert Hans twee competentiemodellen die gebruikt kunnen worden voor het ontwikkelen van interprofessioneel onderwijs (Zie powerpoint presentatie)

Opgemerkt wordt dat het kennen van de andere sociale professionals een succesfactor is voor interprofessioneel werken. Dat geldt ook voor het onderkennen van eigen drijfveren en waarden. Het samenwerken met andere disciplines is daar een spiegel voor.

Wensen ten aanzien van verdere kennisontwikkeling en kennisdeling

- Meer kennis van hoe je interprofessioneel kunt opleiden: zijn er goede voorbeelden in Nederland?
- De uitwisseling tussen werkveld en onderwijs wordt als verrijkend ervaren
- Bijeenkomst (dag) waarop je met een vaste groep de diepte in kunt gaan en van elkaar kunt leren.